

DE SET EN SET

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

La boira

Xavier Cortadellas

Cotxes als camins i als trencants i a quasi totes les raconades del bosc. En tot l'any, no n'hi havia hagut mai tants com en aquests dies. Tampoc no hi havia hagut mai tanta gent. Molt més silenciosa i discreta que qualsevol d'aquells boletaires de cap de setmana, la boira amanyaga cotxes, bolets i gent, vagareja entre suros i alzines, es deixa endur sobre els brucs, sobre els cirerers d'arboç, sobre els arítjols i les argelagues, beu de l'aigua d'octubre dels rierols i els torrents, s'esquinça com uns llençols fins de lli que s'haguessin anat desfibrant amb les tisorades d'un vent que ningú no nota. Núvols de terra que no arribaran mai al cel, enemics del sol i del so-

Núvols de terra que no arribaran mai al cel, enemics del sol i del soroll i de la pressa i de la llum del migdia. S'acosten unes eleccions que també han trigat molt

roll i de la pressa i de la llum del migdia. S'acosten unes eleccions que també han trigat molt. Avui, en aquest país, molta gent confia que arribi una sacsejada que fa temps que espera. Avui, en aquest país, molta gent també ja no espera res. No votaran, diuen. Però la gran majoria d'aquella gent que va participar en les consultes sobre la independència d'aquest últim any confia que el seu vot, aparentment inútil, s'hagi acabat escampant com la boira. Uns votaran Esquerra. D'altres, Reagrupament. Uns altres, Solidaritat. La majoria, Convergència. Però també alguns d'aquests últims –no se sap quants– es gronxen en la idea que hi haurà un canvi. I els d'Iniciativa? Sembla que siguin en un altre bosc, potser diferent del dels partits que no volen canviar gaire res, potser en el mateix bosc que aquests últims. Tampoc no se sap. Hi ha molta gent, però, que espera que passin aquestes eleccions per tal que s'aclareixi una mica tot. Que arribin els resultats i que es vegi el bosc. Que s'aixequi la boira.

Embolica que fa fort

■ Això és el que deien els nostres avis, i és ara el que estan fent els nostres polítics. Diu el ministre de Justícia que "si una parella no es posa d'acord per donar cognom al seu fill acabat de néixer, que es decideixi per ordre alfabètic", i per si es dona el cas, redacta una llei; així forçosament passarem tots per l'adreçador. Un absurd? No. No ens deixem enganyar, els mandataris d'aquest moment s'han proposat a anul·lar la família veient la solidesa que proporciona la tradició promoguda pel cristianisme en favor de l'ésser humà. Prefereixen esbotzar la dignitat humana individual i aconseguir el desequilibri econòmic i social que durant tants anys hagué d'aguantar el poble de Rússia amb el comunisme.

La raó falsa que ens han donat: millorar la igualtat entre dona i home, la volem en el camp del treball, en els drets i consideració dintre la societat, la valoració del esforç que fa la dona a l'hora de la maternitat, etc.

El que ens dol no és el ridícul que es fa amb tantes lleis (es veu que no hi ha altres coses urgents dins la justícia per solucionar), sinó que ens tractin d'analfabets incapaços de captar els seus intents.

MONTERRAT GUARDIOLA ROVIRA
Girona

La importància de jugar a cartes

■ Dels jugadors de cartes considerats professionals, mai se n'ha tingut un bon concepte, perquè el joc ha sigut la desgràcia de moltes famílies, quan ha esdevingut un vici sense control, i s'ha emprat com a sistema de vida, amb els diners de principal protagonista; aquesta és la part ne-

Empatia política

■ Com a component d'una entitat no governamental, tinc l'oportunitat de ser convidat a molts actes de la precampanya a les eleccions al Parlament, i com a persona actualment retirada de la política activa, no he pogut resistir la temptació d'expressar la meua opinió, respecte a la política i els polítics que he pogut escoltar en directe.

La primera constatació consisteix que els homes i les dones que avui es dediquen a la política es creuen el que proposen, un plus d'honestedat que cal considerar i que també tenim fa vint anys. Com a valor menys positiu, continua la influència de franquícia política, cosa que els fa subjectes al sectarisme de partit i dificulta la seva capacitat de sumar, de prioritzar un enfocament més humà dels problemes de proximitat.

En la meua opinió, la realitat de la crisi econòmica requeriria propostes articulades que apropin més els polítics al ciutadà del carrer. Si l'empatia (entesa com a capacitat de reconèixer i oferir sincera col·laboració per resoldre els problemes del proïsme) es trobés a les farmàcies i es pogués injectar o prendre en pastilles, unes bones dosis als candidats millorarien substancialment l'interès de la ciutadania per les propostes del procés electoral que s'aproxima. La continuïtat de la nostra democràcia passa necessàriament per tornar a despertar l'interès per la política, pel seu protagonisme, però sols ho serà quan surti de la torre de marfil i baixi a l'arena a explicar-hi les seves propostes de primera mà als ciutadans. Difusió als mitjans, mítings, presència dels líders a la TV, al Twitter o a Facebook són necessaris, però els ciutadans volen percebre la seva empatia cara a cara. Empatia política, un pal·liatiu de la perillosa onada reaccionària que se'ns tira al damunt.

JAUME VALLÈS Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

gativa en el meu comentari.

Quan amb quinze o setze anys vaig començar a anar al bar a fer el cafè el diumenge a la tarda, també vaig intentar començar a aprendre a jugar algun joc de cartes, com el canari i la botifarra. En tots dos casos, per diferents motius, ho vaig deixar en la primera fase de l'aprenentatge. Quan vaig arribar a la jubilació, vaig reprendre l'aprenentatge de la botifarra i em vaig esforçar a aguantar les recriminacions dels que en saben més que jo quan feia una mala jugada. Vaig arribar a entendre que el joc de company és molt complicat perquè es pugui jugar a la perfecció, i això comporta sem-

pre la diversitat d'opinions. La importància de jugar a cartes rau en el fet que s'ha d'intentar coordinar amb el company, sense parlar, per obtenir rendiment al final de la partida. Aquest intent de coordinació obliga a memoritzar les cartes jugades, i a interpretar per què el company ha jugat una carta determinada; això vol dir que s'ha de fer treballar el cervell, cosa indispensable i necessària quan s'arriba a una certa edat, per intentar mantenir les facultats.

Arribant a aquesta conclusió, considero que s'organitzen pocs concursos de botifarra, i que s'hauria de potenciar més aquest entreteniment en el temps de lleure de

la joventut com a enllaç social i de convivència; no és necessari fer cap tipus d'aposta econòmica.

Un bon company de botifarra és aquell que raona i no crida, explica i comenta i no recrimina; tot això forma part de la importància de jugar a cartes a totes les edats, sempre que el seny hi sigui present.

MÀRIUS VIELLA
La Bisbal d'Empordà

Només ens salvarà la independència

■ El 2011 hi haurà més desocupats, tancaran més empreses, es vendran menys cotxes i menys pisos, els polítics seran més rics i la gent serà més pobre.

Espanya continuarà robant-nos cada dia 60 milions d'euros, que a final d'any es convertiran en 22.000 milions més d'espòli. Continuarà recordant-nos que només hi ha una constitució, l'espanyola, és clar, i continuarà negant-nos el dret a parlar català. I després de tot això, encara hi haurà gent que votarà els partits autonomistes (CiU, ERC, PSOE, ICV, PP), que volen continuar sent una comunitat autònoma de règim comú, que és el que som.

Si volem canviar aquest panorama desolador, només podem votar l'únic partit que vol aconseguir la independència i la regeneració política: Reagrupament. Després no us queixeu.

LAURA JAIME I FEMENIA
Llagostera (Gironès)

Premis ADAC

Totes les cartes al director i els articles sobre llengua catalana publicats a El Punt fins al 23 d'abril del 2011 aspiraran a un dels Premis de Normalització Lingüística i Cultural de l'Ateneu d'Acció Cultural (ADAC).

EN SÍSF

Jordi Soler

